

kratisk Side i Virkeligheden har vakt Forventninger nede hos den Befolkning. „Social-Demokraten“ skriver saaledes den 27. Januar i Aar, at der nu er stor Udsigt til, at Befolkningens Flertal nu vil stemme for Danmark. Der er den glædeligste Udsigt til, skriver Hr. Borgbjergs Blad, at Flensborg bliver dansk. Jeg minder om, hvorledes H. P. Hanssen ved et Agitationsmøde i Flensborg By sluttede sin Tale, som skulde være en Agitationstale for, at de skulde stemme dansk, med at citere de bekendte Verselinier:

„I tusind Aar var du Danmarks By,

Du Barn af Danmark, bliv dansk paa ny“. Det er saaledes aldeles ikke blot fra en enkelt Del af den danske Befolknings Side, at man har vakt Forventninger overfor Befolkningen dernede. Tværtimod, man har stillet sig paa en ganske anden Maade, man har fra H. P. Hanssens Side, fra Dagbladet „Social-Demokraten“s Side stillet sig paa det Standpunkt, at det jo nok gik med Afstemningen i 2den Zone; og ud fra dette er det da ganske klart, at man kunde vente fra Befolkningens Side den største Støtte, som det hed, navnlig til Fremme af de kulturelle Formaal. Da det ærede Medlem Hr. Rode har været inde paa det, og da han har stillet det bestemte Spørgsmaal til Regeringen, om denne Støtte til aandelige og kulturelle Formaal til Befolkningen i 2den Zone ogsaa havde en Grænseflytning til Maal, vil jeg gerne have Lov til først at sige, at man er dog alligevel naaet et godt Stykke frem fra den Dag i Marts Maaned, da man fra radikal Side og fra H. P. Hanssens Side holdt Møde i denne By, og det af H. P. Hanssens første Mand, tidligere Landdagsmand Nis Nissen, blev udtalt, at man skulde holde Grænsen fra 1ste Zone, „om det var muligt“. Man er naaet et ganske godt Stykke frem fra Nis Nissens noget mismodige Ord om, at man kun skulde holde Grænsen, „om det var muligt“, til man nu fra alle Sider — jeg minder om det ærede Medlem Hr. Hanges Ord forleden Dag og det ærede Medlem Hr. Rodes Ord i Dag — fuldstændig har sluttet sig til den højtærede Statsministers Udtalelse om, at Spørgsmaalet om en Grænseflytning mod Nord er indiskutabelt. Jeg vil gerne have Lov til at stille det Spørgsmaal, om det ikke, naar man vil yde en Hjælp til aandelige og kulturelle Formaal i 2den Zone, er rigtigt, at man ikke kan yde en saadan Hjælp, medmindre man paa den ene eller den anden Maade, i den ene eller den anden Form maa haabe paa en Grænserregulering. Det forekommer nemlig mig, at det vilde

være baade taabeligt og umoralsk, om man støttede Befolkningen dernede, gjorde, hvad man kunde, for de ca. 30 000 Landsmænd, som føler sig knyttede til Danmark og gennem deres Afstemning har vist, at de har bevareret deres danske Nationalitet, og som vandt flere og flere for Samhørighedsforholdet, om man ydede denne Støtte, for at Danskerne dernede kunde blive saa mange som muligt, hvis disse Bestræbelser ikke som Slutmaal, hvis de ikke ved den endelige Afgørelse, naar Danskerne var blevet de fleste, maatte have en Grænserregulering som Følge. Jeg for mit Vedkommende er ganske klar over, at der ikke er nogen Grund til at drøfte frem og tilnæbne, om Grænsen skal flyttes nu. Medfuldstændig at slaa Haabet ned hos den Befolkning, der har haft vanskeligere Kaar, end Befolkningen i 1ste Zone har haft det, forekommer mig at være ganske forkert. Enkelte ærede Talere har undret sig over, at Kærligheden fra mit Partis Side kunde være saa stor overfor 2den Zone, naar der indenfor det konservative Folkeparti kunde være en Mand som Hr. Lawaetz i Hr. Rodes Kreds, idet denne har udtalt sig om, at det var ganske nødvendigt, at Befolkningen udvandrede, idet Landet efterhaanden er blevet overbefolket. Men denne Udtalelse kan man ikke saadan uden videre stikke det konservative Folkeparti i Skoene. Det er dog ganske klart, at en saadan Udtalelse af en af det ærede Medlem Hr. Rodes Vælgere kan ikke binde det konservative Folkeparti. Og det er ogsaa en daarlig national Politik, denne Mand har gjort sig til Talsmand for. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der forleden udtalte, at et Land, der indrettede sine Love og sit økonomiske Liv paa en saadan Maade, at Befolkningen maa udvandre, er et daarligt styret Land.

I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at omtale et andet Spørgsmaal af en delvis national Karakter, et Spørgsmaal, der spillede en meget stor Rolle ved den første Finanslovbehandling, der blev ført i denne Sal, i Oktober 1918. Baade en Repræsentant for det konservative Folkeparti, Folketingsmand Aage Kidde, og den daværende Ordfører for Venstre, den nuværende højtærede Statsminister, spurgte den Gang den daværende Statsminister, Hr. Zahle, om hans Stilling til Grundlovens § 50, 2det Stykke, om Ministeriet Zahle ikke vilde være med til at indfri Løftet i Grundlovens § 50, 2det Stykke, der, som bekendt, gaar ud paa, at der skal gives en Lov om Udlændinges Adgang til at eje fast Ejend-